

عنوان مقاله:

نقش فضاهای چند عملکردی بر افزایش پایداری اجتماعی در فضای عمومی

محل انتشار:

دومین همایش ملی پژوهش های کاربردی در عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

نقیسه ساریخانی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه پیام نور تهران شرق

میترا غفوریان - استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه علم و صنعت ایران

فاطمه خرمی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

در سال های اخیر با توجه به افزایش جمعیت و پایین بودن سطح تعاملات اجتماعی، توجه به معماری انسان گرا که پاسخگوی نیازهای انسان در ابعاد مختلف باشد و منجر به افزایش میزان حضور و رضایتمندی استفاده کنندگان از آن فضا شود و پرداختن به پایداری اجتماعی ضرورت پیدا می کند. در این میان ویژگی انعطاف پذیری عملکردی فضا به طور قابل توجهی تعاملات اجتماعی را افزایش داده و نقش مهمی را در ایجاد فضای پویا ایفا می کند. این پژوهش با بررسی خصوصیت چند عملکردی بودن فضا، چارچوب روشنی از ارتباط آن با فضای اجتماعی پایدار تدوین می کند. برای دستیابی به این مهم در این تحقیق، اطلاعات به روش کتابخانه ای جمع آوری شده و سپس طی روش توصیفی-تحلیلی ارزیابی شده اند. نتایج حاصل از پژوهش بیان کننده این است که چنین فضایی به واسطه دو خصوصیت چند عملکردی بودن در واحد زمان و چند عملکردی بودن در زمان های متفاوت می تواند مشارکت و حضور افراد در فضاهای عمومی را افزایش دهد و باعث ارتقا تعاملات اجتماعی شود

کلمات کلیدی:

پایداری اجتماعی، انعطاف پذیری، فضاهای چند عملکردی، فضای عمومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/382779>

